

[KOWIAR *sb m*

I sg kowiâr(e)m.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.: kawiâr, kawior.

Kawior, solona ikra ryb jesiotrowatych (włos. caviaro, z tur. hawjar): Nie spodzieway się tu [...] żebych co miał mowić o folnych kopáninách/ ktore rzeką *Moeotis* aż do Konstántynopolá przychodzą/ ktore Włofzy moronellámi/ botargámi/ y kowiarem zową *BusLic* 16.

MK